

Jugoslavija išče vezi z Azijci in Afričani!

Titova Jugoslavija se trudi za čim tesnejše vezi z državami Azije in Afrike. — Afganski kralj na obisku v Jugoslaviji.

BEOGRAD, FLRJ. — Jugoslavija je za evropske razmere država srednje velikosti tako po površini kot po številu prebivalstva, gospodarski moči in političnem vplivu. Kljub temu skuša igrati v svetu in mednarodni politiki na splošno večjo vlogo. Njena diplomatska zastopstva so v skoro vseh prestolnicah sveta, njeni uradni zastopniki so stalno na potu po deželah Azije, Afrike in Latinske Amerike. Jugoslavija vabi v goste vodnike in vplivne ljudi iz vsega sveta. Te dni se mudi tam na obisku kralj Afganistana Mohamed Zahir.

Afganistan in Jugoslavija sta tekom tega obiska podpisala dogovor o kulturnem sodelovanju, na katere druge koristne vezi skoraj bi mogoče računati.

Tito podpira alžirsko uporniško vlado ne samo moralno, ampak tudi materialno. Francoska vojna mornarica je že ponovno ustavila jugoslovanske ladje in jih preiskala, ker so bile osumljene, da vozijo orožje alžirskim upornikom. Nekajkrat so orožje dejansko dobili in zaplenili.

Jugoslavija ima svoje diplomatske zastopnike ne samo v Gani in Gvineji, v Kongu in Nigeriji, ampak tudi v Dahomeju in Maliju (Sudanu) v sredi Afrike.

Titova vlada podpira Lumumbo v Kongu in v Združenih narodih kot "pozitivnega, stvarnega in konstruktivnega" politika.

Zastopstvo Titovega parlamenta bo skoraj vrnilo obisk v Mehiko in Venezueli, zunanji minister Popovic pa se pripravlja na obisk v Italiji in Avstriji, medtem ko je predsednik Gvineje povabljen na obisk v Jugoslavijo.

Po 30 letih vladanja ostal odkritosrčen

ADDIS ABABA, Abes. — Časopisje opisuje na široko jubilej, ki ga je praznoval te dni abesinski cesar Haile Selasije. Jubilej je potekel po programu. Morda je bila največja zanimivost jubilarova odkritosrčnost. V svojem govoru je na primer povedal o gospodarstvu tole:

"Abesinija pozdravlja še naprej tuje zasebne investicije v deželi, akoravna je doživela veliki razočaranja... Abesinskega zasebnega kapitala je malo, pa še ta se brani investicij v Abesiniji."

Dvomimo, da bo taka odkritosrčnost privabila tuje kapitaliste v deželo.

Cesar je pohvalil vse države, ki so kaj pomagale njegovi državi. Časopisje ne omenja med njimi Jugoslavije, dasiravno je cesar parkrat obiskal. Morda ni omenjena zato, ker tam še ni zasebnega kapitala, ki bi silil v Afriko.

RAIN
Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in deževno. Na noč naletavanje snega. Najvišja temperatura 45.

Ni bila za Kennedyja!

EL CAJON, Calif. — V soboto zvečer sta se Victor Rojas in njegova žena 34 let stara Norma Jean ostro sprla zaradi sporeda na televiziji. Mož, ki je demokrat, je hotel gledati njegov nastop na televiziji, žena — republikanka tega ni marala in je hotela glasbeni program L. Welka.

Pri tem je prišlo do tako ostrega prepira, da je žena zgrabila nož in ga zasadila možu v prsi. Ko je prišla policija, je bil mož že mrtev. Oblasti jo bodo nemara obdolžile umora.

ZDA ne bodo pustile komunistov v Alžirijo

SEVERNO-ATLANTSKA ZVEZA je dolžna braniti Alžirijo, če je napadena od zunanjih sovražnikov.

PARIZ, Fr. — Alžirija postaja vedno bolj zapleteno in nevarno vprašanje, ki utegne sprožiti mednarodno vojno. Upor domačinov proti francoski oblasti je stopil že v sedmo leto, ne da bi bilo videti konca. Izjave vodnikov upora, da jim je obljubljena pomoč iz Kitajske in Sovjetije, postavljajo jasno vprašanje razširjenja vojne.

Zastopnik francoske vlade Jacques de Frajac je izjavil, da je Francija dobila od NATO zagotovilo, da ta ne bo dopustila posega komunističnega bloka v alžirsko vojno. Po sami pogodbi NATO je ta obvezana braniti Alžirijo pred vsako tujo nevarnostjo. V slučaju prihoda dozorovljev iz Sovjetije, Kitajske ali od koderkoli drugod, ima Francija pravico poklicati svoje zaveznike na pomoč.

Iz krogov uporniške vlade prihajajo vesti, da nameravata poslati "prostovoljce" v Alžirijo rdeča Kitajska in Sev. Vietnam.

"V Boga zaupamo" še ni na novčanicah

WASHINGTON, D. C. — Ta izrek bi moral v smislu znane Kongresne resolucije priti že davno v besedilo na naših novčanicah. Tiskarna za denar je prejela ravno zadnje čase več vprašanj, zakaj tega še ni na novih novčanicah.

Najbrže je vprašanje povzročila debata o "vmešavanju vere v politiko." Tiskarna sedaj oglašuje večje izdatke, narodna obramba, gospodarska in socialna politika, prosveta, promet, upajmo vsaj, da socialna politika ne bo tako zapostavljena, kot je bila zadnjih osem let. Samo v volivnih letih so jo poznali.

Ne moremo tudi računati, da bi draginja popustila. Hvala Bogu, tudi v tem oziru nismo slišali nobenih jalovih obljub. Veseli bomo morali biti, ako se bo dvigavanje cen zaustavilo. Srečni bomo, ako bo nova administracija vsaj to dosegla, da se cene ne bodo dvigale, obenem pa rastla brezposelnost. To smo doživljali zadnja leta velikokrat, včasih kar leto za leto.

Bremena, ki smo si jih naložili s podpiranjem tujine, ne bodo odpadla. Novi predsednik je sicer imel za vprašanje dosti kritičnih vprašanj in pripomb, toda vprašanje je, ali bo kos pritisku, ki ga bodo nanj izvajali zainteresirani krogi. Tudi Eisenhowerju ni dišala akcija za podpiranje tujine, pod pritiskom je moral postati njen zagovornik.

Naj je novi predsednik govoril in obetal, kar mu je narekovala potreba volivnega boja, veliko ne bo mogel spremeniti na sedanjem položaju naše dežele. Davkom nam ne bo mogel znižati. Hvala Bogu, da nam tega tudi ni obetal in da je bil toliko previden, da je celo jasno namignil, da bodo potrebne nove žrtve, ako hočemo zavarovati naš mir in neodvisnost.

Federalni proračun bo tudi raste. Federalne potrebe bodo od leta do leta večje, vse bo za-

John Kennedy in Lyndon Johnson sta zmagala največ z veliko podporo Vzhoda in Juga dežele

Pege na prijateljstvu Moskve s Peipingom

Danes so začeli vodniki svetovnega komunizma svoje posvete v Moskvi, ki naj vsaj na zunaj pokažejo slog, kajti ideološki spor med Moskvo in Peipingom še ni končan.

PEIPING, Kit. — V Peipingu je vodstvo kitajskih komunistov priredilo velike slovesnosti v čast obletnici ruske oktohrske revolucije. Kadar so se slovesnosti vršile ob obloženih mizah, ni manjkalo napitnic, ki so hvalile vse, kar je Moskva napravila in mislila. Zunanji slovesnosti je ostalo vse pri starem.

O tem nazorno govori glavni ideološki kitajski časopis Hung Chi. V zadnji številki odbija vse moskovske napade čes, da so kitajski tovariši odrinili na levo, ker so se predalec zagnali v organizacijo podeželskih komun. Odbija tudi napade, da so šli preveč na desno, ker branijo nauk, da je vojna med komunističnim in svobodnim svetom neizogibna. List sicer ne ugovarja možnosti, da se bo kapitalizem grizel samega sebe, toda končni prevzem oblasti po proletariatu, to je po komunistih, ne bo mogel biti izvršen brez nasilja.

Smo torej tam, kjer smo bili. Morda se bodo o tem vsaj za nekaj časa pobotali ravno te dni v Kremlju. Tam namreč zborujejo za kulisami voditelji vseh komunističnih strank in gibanj z željo, da zagladijo na nek način spor med Moskvo in Peipingom.

— Debeli ljudje so prav posebno podvrženi sladkorni bolezni.

ša, da ni pozabila na to stvar. Dala je vnesti izrek na nove novčance, toda te novčance bodo tiskane na novih strojih, ki jih šele montirajo. Tiskarna obljubljuje, da bo tudi ta zadeva v kratkem zadovoljivo rešena.

Vračamo se v vsakdanje razmere življenja

Nova administracija tudi ne bo imela nobenega sredstva, ki bi izbrisalo iz našega gospodarstva brezposelnost. Srečna bo, ako jo bo številčno mogla držati v okviru 4-5% zaposlenega prebivalstva. Trši bo zanjo poskus, da zabrani sedanjim zaposlitveni tok, ki le prezgodaj izločuje delavca iz gospodarskega življenja in ga potisne na stranski tir, ki mora na njem čakati na pokojnino, medtem pa iskati začasnica dela in živeti ob brezposelnosti in sličnih podpor.

Novi režim seveda ne bo mogel preprečiti valovanja v gospodarskem življenju. Doživeli bodo gospodarske zastoje in konjunkturo. Novi administraciji bomo štetli v dobro, ako se ji posreči, da omili prehode iz konjunktore v zastoje, da bi pa zastoje sploh izbrisala, tega sama ne obeta. Če bi obetala, bi ji nihče ne verjel.

Razumne se, da bo nova administracija poskusila, da ohrani kupno moč našega dolarja. Ako sodimo po dosedanji skušnjaji,

Osmi november je že dolga leta pomemben dan

CLEVELAND, O. — Osmi november je v naši politični zgodovini igral že večkrat pomembno vlogo. Na ta dan so bili izvoljeni sledeči predsedniki: Lin. coln I. 1864, Cleveland 1892 in Theodore Roosevelt I. 1904. Mnogi se bodo še spomnili, da je bil na ta dan izvoljen I. 1932 F. D. Roosevelt.

Če so torej agitatorji trdili tekom sedanjih volivnih kampanj, da bo letošnji osmi november zgodovinski dan, so se motili, jih je že bilo več. Morda bo tudi letošnji, toda to bomo vedeli šele čez par desetletij, ko se bodo pokazale posledice novega režima.

Indijska nevtralnost je naša novo polje za udejstvovanje

NEW DELHI, Ind. — Indijska federalna vlada rabi vojaška transportna letala. Njena meja proti Kitajski je tako dolga in tako slabo opremljena s prometnimi žilami, da se dajo vojaški oddelki, ki služijo na meji, oskrbovati samo s pomočjo transportnih letal.

Indijski generali so zato predlagali vladi, naj kupi primerna letala v Ameriki. Politični krogi so pa sklenili, da jih kupijo v Moskvi, najbrž zato, ker je Moskva zaveznik rdeče Kitajske.

Ceylon zmanjšal število diplomatov in njihove plače

COLOMBO, Cey. — Vlada je zmanjšala število diplomatov in odredila splošno zmanjšanje njihovih plač čes, da opravijo za deželo le malo koristnega dela.

Vdovi po pok. Bandaranike, ki je predsednik vlade, je treba priznati, da je trezna in stvarna vodnica dežele. Mesto da bi skromna sredstva dežele zapravljala za reprezentanco v svetu, jih je namenila notranjim potrebam dežele.

Glasovi ob sedmih zjutraj še niso bili pošteni v delu držav srednjega in daljnega zahodnega dela dežele. Kennedy je dobil do te ure okoli 30 milijonov glasov, Nixon 29 milijonov, torej 51 proti 49 odstotkov. Izidi so bili ob tej uri javljeni iz 82 odstotkov volišč. Kennedy je dobil 285 elektorjev v 19 državah, Nixon 176 v 23 državah. — V Ohio je zmagal Nixon.

CLEVELAND, O. — V poznih večernih urah je izgledalo, da bo zmagal demokratski kandidat z veliko večino, saj je skoro ves čas vodil v razmerju 53 proti 47 odstotkov ali celo boljše v številu oddanih glasov. Veliko vodstvo je imel tudi v pogledu števila elektorjev. Ko so začeli po polnoči prihajati izidi z volišč na Srednjem in Daljnem zahodu, se je razmerje oddanih glasov začelo popravljati za Nixona. Ob sedmih zjutraj, ko so prišli izidi z 82 odstotkov vseh volišč v deželi, je vodil Kennedy z nekako milijonom glasov; on jih je dobil 30 milijonov, Nixon okoli 29 milijonov. V tem času je imel Kennedy 285 elektorjev, Nixon pa le 176, ostali še niso bili odločeni. Kennedy je v tem času vodil v Michiganu, Minnesoti in Kaliforniji, Nixon v Washingtonu.

Demokrat Kennedy je zmagal z veliko večino v skoro vseh državah na vzhodu, le Maine, Vermont in New Hampshire so dali večino Nixonu. Tudi na Jugu se je odrezal Kennedy boljše, kot so pričakovali. Zmagal je v Teksasu in proti vsakemu pričakovanju tudi v S. Carolini. Takozvane obrobne države so glasovale za Nixona. V sredi dežele je zmagal Nixon proti pričakovanju v Ohio, pa moral prepustiti svojemu tekmecu Illinois in Michigan. Borba ob tej uri še vedno ni odločena v Minnesoti, čeprav Kennedy vodi. Na skrajnem zahodu dežele je Kennedy v vodstvu v Kaliforniji, medtem ko je večina drugih držav dala večino Nixonu.

Zastava ZDA sežgana v Latinski Ameriki

CALI, Kol. — Tekom demonstracije pristašev kubanskega Fidela Castro je bila sežgana zastava Združenih držav in njen pepel popteptan v tla.

Demonstranti so hvalili Castra in njegovo revolucijo in zahtevali, da Kolumbija dobi znova oblast nad Panamo in prevzame nadzorstvo nad prekopom.

Kolumbija je v posebnem govoru pred več kot pol stoletja priznala neodvisnost uporni Panami, kjer so ZDA potem nadaljevale gradnjo od Francozov začetega prekopa.

Če si brezobziren pri vožnji, ne pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

Iz Clevelanda in okolice

Razprodaja — Misijonski krožek št. 146 sv. Frančiška Ksaverija bo imel v soboto ves dan do 6. zvečer v šoli sv. Vida razprodajo rabljenih predmetov, kot obleke, posode, oprave, itd. Čisti dobiček je namenjen Mill Hill duhovnikom, ki skrbijo za gobavce po vsem svetu. Tudi brezplačna darila!

V Kalifornijo — Mrs. Stefi Pavlič z 2925 Washington Blvd. odpotuje jutri s svojo hčerjo Mrs. Jean Jancigar v Kalifornijo k svoji hčeri in sinu na 8205 Los Altos Drive, Buena Park. Ona bo ostala tam čez zimo, hčerka Jean pa se bo po treh tednih vrnila. Pred odhodom vse znanke in prijatelje prisrčno pozdravlja.

Doba originalnih pisem se bliža svojemu koncu

WASHINGTON, D. C. — Tako vsaj misli naš federalni tajnik za pošto. Vpeljal je namreč — zaenkrat samo za poskušnjo — posebne vrste poštni promet med Washingtonom in Battle Creek, Mich.

Vsako pismo iz naše prestolice za Battle Creek pride v pošti v Washingtonu v poseben stroj, ki pismo avtomatično odpre, napravi točno fotokopijo, potem pa original uniči. Fotokopijo potem prenese na poseben fotokopičen način v Battle Creek, kjer napravi novo fotokopijo, ki je popolnoma enaka tisti v Washingtonu. Fotokopijo takoj dostavijo naslovniku. Pravijo, da ves proces traja samo par minut.

Tajnost je zajamčena, kajti vsi stroji, ki so vključeni v prenos, so avtomatični in nimajo pečtni uslužbenec nobenega posla z vsebino pisma. Ako se bo poskus posrečil, namevra poštne uprava vpeljati te vrste pošto med vsemi velikimi mesti. Prihranila si bo transport in dvakratno sortiranje pisem.

Zadnje vesti

CLEVELAND, O. — Podpredsednik Nixon se ni priznal zmage demokratske sen. Kennedyu, ta je dejal, da pred deseto danes dopoldne ne bo dal nobene izjave. Čeprav vlada splošno prepričanje, da je zmaga dokončna Kennedyeva, volivna borba še vedno ni zaključena. Kalifornija, Minnesota, Washington in celo Illinois so še vedno neodločene. Kennedy vodi v Kaliforniji, Illinoisu in Minnesoti, Nixon v Washingtonu.

NEW YORK, N.Y. — Stavka učiteljev je bila sinoči končana.

LEOPOLDVILLE, Kongo. — Polk. Mobutu je izjavil častnikarjem, da so skusali izvesti zaroto v domači armadi, ki pa se je ponesrečila. Cilj zarote naj bi bil pomagati Lumumbi do oblasti.

RIM, It. — Komunistična partija je pri občinskih volitvah napredovala za poldrug odstotek in dobila skupno 24,5 odstotkov vseh oddanih glasov. Krščanski demokrati, najmočnejša stranka v deželi, so dobili 40,3 odstotke, pa v primeri s prejšnjimi volitvami izgubili nad dva odstotka.

AMERIŠKA DOMOVINA
AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:
\$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:
\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:
\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Friday edition \$3.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83 No. 216 Wed., Nov. 9, 1960

Francija zopet pred razpotjem

Ob premišljevanju o odgovoru na to vprašanje ne mislimo na ves francoski narod, ampak samo na njegove vodilne plasti: javne delavce, politike, literate, umetnike, vodilne uradnike javne uprave, vodilne cerkvene kroge itd. Vsi ti so z izjemo francoskih levičarjev toplo pozdravili pred dvema leti prevzem oblasti po generalu De Gaulle. Ne morda, da bi bili zaljubljeni vanj, ampak iz obupa nad francoskimi političnimi razmerami, ki so državo pripeljale na rob propada. Ne mislimo na široke ljudske množice, posebno na deželi, ki se za javna vprašanja brigajo samo toliko, kolikor je z njimi povezana njihova osebna usoda. Te še zmeraj verujejo v generala De Gaulle in so prepričane, da bo tudi naprej dobro vodil francosko politiko. Še zmeraj prireajo generalu burne ovacije, kadarkoli se pokaže na shodih zunaj večjih mest.

Vodilne francoske plasti so začele že pred časom dvomiti, da bi se generalu posrečilo rešiti glavno francosko politično vprašanje: usoda Alžirije. Do takih dvomov sta prišli desnica in levica, vsaka po svoji poti.

Francoskim levičarjem ni šel novi nastop De Gaulle v francoski politiki sploh nikoli v račun. Predvideli so čisto drug razvoj francoske politike. Mislili so, da bo polomu "četrtre" republike sledil na desno usmerjeni diktatorski kurz pod okriljem vojaških krogov. Desničarski kurz se ne bi mogel dolgo držati, kot se še nikoli ni v francoski politični zgodovini. Sledil bi pravi "republikanski" kurz svobodne demokracije, ki bi pomedel z vsem, kar je v Franciji reakcionarnega, in uvedel v Franciji "pravo" svobodo, toda ne moskovskega tipa. Le pod pritiskom javnosti se je l. 1958 odločil del leve, da sodeluje z generalom.

Počasi so začeli od generala odpadati posamezni levičarski drobci, danes jih ni več v generalovi družbi. Levica se je počasi konsolidirala in dobila vpliv na francosko javnost. Kako močen je ta vpliv, se je videlo v zadnjem glasovanju v francoskem parlamentu; nad 200 poslancev je že glasovalo proti generalovi vladi.

Razočarani nad generalom so tudi francoski desničarji. Njihovo hrbtenico tvorijo francoski nacionalisti in nezadovoljni vojaški krogi. Bili so prepričani, da bo general pomiril Alžirijo in našel tako obliko državnopravnega položaja, da bo Alžirija ostala še naprej "francoska." Generalova politika jih je globoko razočarala. Ni samo rešil alžirsko vprašanje, ampak okleva, pri tem pa začel govoriti o "alžirski" Alžiriji in obljubil alžirskim domačinom pravico do samoodločbe, kar pomeni na koncu konec alžirsko neodvisnost. Ko je o tem zvedela desnica, je bilo začetkom tega leta v njenih vrstah tako veliko razburjenje, da je general zaslutil nevarnost novega puča. Hitro je razmetal vse vodilne vojaške in civilne voditelje v Alžiriji po Franciji, precej jih je odletelo tudi v pokoj. Puč je spodletel.

Zadnje mesece je generalova politika dala novo snov za nemir v levičarskih in desničarskih krogih. Levičarji so se začeli hudo jeziti, ker je general stavil pretežke pogoje za pogajanja z uporniškim vodstvom in ker ni hotel ničesar popustiti, da ne bi padel njegov namišljeni ugled v domači in tuji javnosti. Desničarji se razburjajo, ker general še naprej odlašal odločilni korak, kar vzbuja sum, da namerava popustiti upornikom v vseh točkah. Med tem je nemir začel tudi v sredinske kroge: prišlo je na dan, da francoska armada ne postopa z ujetimi uporniki in njihovimi podporniki in pristaši na človeški način. Sredina se je začela radi tega razburjati češ, Francija je bila zmeraj domovina človeških pravic in jih mora spoštovati tudi v boju z alžirskimi uporniki. To je podžgalo desnico, da je začela s še večjo vnetostjo zahtevati temeljito čiščenje Alžirije od vseh upornih elementov.

Levičarji mislijo, da je sedaj prišel njihov čas. Kot na povelje so začeli po vseh večjih francoskih mestih z demonstracijami, ki zahtevajo "takojšen mir z Alžirijo". Vedeli so, da bodo radi tega morali v boj tako s policijskimi četami kot z desničarji, ki bodo hoteli organizirati protidemonstracije. Zgodilo se je, kot so pričakovali. Na ulicah so se vršili boji kar na tri strani: med policijo, levičarji in desničarji.

Vse kaže, da stojijo za levičarsko akcijo francoski komunisti. Tako jim je zapovedala Moskva. Moskvi ni bil De Gaulle nikoli všeč, dasiravno je imela od generalove trimoglavosti velike koristi. Ravno radi tega ga ni nikoli preveč očitno napadala, dasiravno ji je večkrat tudi pokvaril račune. Imela je do De Gaulle celo toliko ozira, da je zveze med alžirskimi uporniki in komunizmom prepustila v glavnem Kitajcem in Titu. Ni priznala uradnega zastopstva alžirskih upornikov, še celo njihovih delegacij ni hotela sprejemati. Sedaj se je vse obrnilo. Alžirski uporniki imajo dostop do Moskve, ki jim je začela že dobavljati hrano in zdravila, morda pod to krinko tudi orožje. Moskva je najbrže prišla do naziranja, da ji generalova razdiralna politika

v NATO ni več izredno važna in da je čas, da De Gaulle zgubi oblast v Parizu. Zato bo po svojih francoskih tovariših stremela z vsemi silami, da De Gaulle izgine iz francoske politike. Na žrtve se pri tem ne bo ozirala.

De Gaulle se zaenkrat brani s policijo in s tihiimi simpatijami večine francoskega naroda, ki pa radi tega ne bo šla v boj z levico in desnico. Pravičen nasvet mu daje sredina, ki jo podpirajo tudi cerkveni krogi. Nasvet pravi: Z uporniki se je treba začeti pogajati in ne staviti pogojev za začetek in potek pogajanj. General ravno tega noče, hoče najprej pomiriti Alžirijo, potem začeti pogajanja. Zaenkrat je dosegel samo to, da ni pomiril Alžirije, Francijo pa s svojo politiko razburkal. Ni nobenih znakov, da bi general zlahka spremenil svojo taktiko, mu je preveč za osebni ugled in za čast in slavo njegove domovine. Tako je tudi on sam nehoti pognal Francijo v bližino nevarnega političnega razpotja.

BESEDA IZ NARODA

"Ob prvi obletnici smrti ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana"

Pred menoj je knjižica s 34 stranmi z naslovom "Ob prvi obletnici smrti ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana. Posebni odtis iz Koledarja Mohorjeve družbe za leto 1961. Celovec. Printed in Austria."

Vsi radi beremo osebne spomine, posebne še spomine velikih mož, pa najsi so jih že ti sami napisali ali pa so jih o njih napisali drugi. Če smo pa enega ali drugega izmed takšnih mož še osebno poznali in nam je bil kateri celo blizu, potem so nam takšni spomini še prav posebno dragi. In ves prvi del knjižice pred menoj vsebuje vrsto takšnih spominov najožjih škofovih prijateljev in vrstnikov iz mlada; nadaljni del pa spomine ostalih škofovih prijateljev in spoštovalcev. Vmes pa je polno večjih ali krajših te ali druge vrste zapisov rajnega škofa samega. Vse pa je bogato ilustrirano.

Knjižica pred menoj je v glavnem ponatis tega, kar vsebuje celovski mohorški Koledar za prihodnje leto. Ta del Koledarja je uredil prelat dr. Rudolf Bluemel, kanonik krške škofije, ki ga je rajni škof Rožman izredno cenil zaradi njegovih velikih sposobnosti. Dr. Bluemel sam je tudi napisal uvodno besedo v ta koledarski del. V njej beremo med drugim tole: "Brez dvoma se bo moglo to (rajnega škofa Rožmana) življenje vsaj nekoliko primerno in pravično presoditi in vrednotiti šele po dosti vrsti let. Eno pa se brez premisleka že danes trdi in pripija: stvarno obveščeno, v duhu krščanske ljubezni in pravice sodečemu poznavalcu se zdi, da nudi polnost tega izrednega življenja dovolj gradiva za morebiten postopek kanonizacije. Iskrenemu ljubitelju resnice in pravice bi pomnila taka "revizija" krivičnega procesa in krivične obsodbe pred 15 leti ljubezniv odgovor iz nebes."

O vsebini tega, kar knjižica pred menoj vsebuje, pa je dr. Bluemel zapisal: "... prispevki k Rožmanovemu spominu Mohorjevega koledarja nosijo povečini značilni pečat povezanosti tega življenja z ožjo domovino, imajo svojo posebno "koroško noto." Ni bilo lahko iz že nabranega gradiva za tako omejen tiskovni prostor izbrati ravno najprimernejše in najznačilnejše prispevke. Ostali čakajo včlenitve v pripravljajoče se obširnejše življenjsko delo. Z malimi izjemami so prispevki izvirni, v tem koledarju prvič objavljeni. Med njimi so še posebno dokumentarne pomembnosti tisti, ki so več ali manj uradno pričevanje domačih, celovških škofij, katere duhovnik je dr. Gregorij Rožman bil do usodepolne ure, ko je po težkem notranjem boju in po najtežji odločitvi svojega življenja izpregovoril svoj "fiat" k teži križa nadpastirja velike ljubljanske škofije. To pa ravno v dobi, ko se je nakazovalo v življenju Kristusove Cerkve na zemlji k štirim njenim znamenjem — po škofovi lastni označbi — že peto: da je preganjan!"

P. Odilo Hajnšek, O. F. M., v

svojih "Dragocenih osebnih spominih na škofa Rožmana," ki jih je objavil v Ave Maria Koledarju za leto 1961. Pripravljuje v poglavju "Med drugo svetovno vojno" o "celovškem pismu," katero je da škof Rožman prejel zjutraj na prvi petek meseca maja 1945." Pričevanje p. Odila sloni na ustnem pripovedovanju župniškega dekana Koširja meseca januarja leta 1946. (na dan češenja v Kotmari vesi) odnosno na tem, kar da mu je pravil škof dr. Rožman sam. V mohorški spominski knjižici pa je poleg pobudnika slovensko koroške duhovniške akcije za rešitev življenja škofu dr. Rožmanu to stvar dokumentarno osvetlil tako rekoč njen glavni akter jezuit p. Gottfried Heinzel (p. Odilo govori o Hainzu), danes univerzitetni profesor v Innsbrucku. V knjižici je v tej zvezi zlasti objavljena tudi vsebina pisma, kakor ga je škofu "na duhovniško soboto, 5. maja, okoli poldneva prinesel vojak nazaj" in na katero je škof "lastnoročno pripisal naslednji odgovor (p. G. Heinzel zna slovenski, op. podpis.): "Prečastiti gospod profesor! Neverjetno hitro se moram odločiti, nikogar ne morem vprašati za svet, ker sel nima časa čakati. Polovico noči sem pred tabernakljem molil za svet — mar je Vaše nepričakovano pismo odgovor. Če je tako, se uklonim. Z božjo pomočjo bom skušal danes (5. V.) zvečer biti v št. Vidu ob uri, ki ste jo nazvedli. Bog Vam plačaj! Pozdrav in blagoslov!" — Gregorij Rožman, l. r. P. S. Ni izključeno, da bom vzel spremljevalca s sabo."

Tretje za večino izmed rojakov popolnoma novo poročilo, pa je tisto, kar je bil napisal za škofovo spominsko knjižico msgr. John J. Oman. Ta pripoveduje v svojem prispevku, kako "je nekaj dni po njegovem (t. j. škof. Fovom, Op. podpis.) prihodu k Sv. Lovrencu" pozvonil nekdo na prednja vrata župnišča, ki je zahteval od njega, naj mu pripelje škofa Rožmana, ko sploh še ni bilo znano, da se ondi mudi. Monsignor ga je v sveti jezi kakor po nekem navdihnjenju naglal, ker mu ni maril povedati, kaj bi rad od škofa. Zaključujoč to svoje pričevanje piše msgr. Oman takole: "Jaz sem bil za skušnjo bogatejši. Komunistično sovraštvo je brezmejno. Nikjer, niti v tej naši deželi svobode in prostosti, nisi varen pred njim. Zalezuje te povsod. O tem obisku, tako nadaljuje v novem odstavku msgr. Oman: "O tem obisku sem prevzvišenemu povedal kar tako mimogrede, bolj v šali kot zares — šele po petih letih, ko sem čutil, da so se mu živci že umirili. Preje si nisem upal. Ko je prišel k nam, smo vsi čutili, da nosi posledice nesluteno težkega, prestopnega trpljenja. Tedaj pa je moje povest mirno poslušal in se ji smejal. Pripomnil je le, da si vedno svest, da ga zasledujejo, da se pred sovragom nikjer ne more skriti, pa kar je božja volja, tako naj bo z menoj, to naj se zgodi."

Se in še je spominskega gradi, toda vsak naj sam seže po tej spominski knjižici in jo prebere. V nedeljo, 13. t. m., na spominski prireditvi v čast škofovemu spominu v novi šolski dvorani pri Sv. Vidu, popoldne ob pol štirih, jo bo vsak lahko kupil. Kar bo izkupička od njene prodaje in od prostovoljnih darov, ki bodo sprejeti z veliko hvaležnostjo, pojde vse v Rožmanov spominski sklad.

Janez Sever.

Zahvala pevskega društva "Slavček"

Cleveland, O. — Pevsko društvo "Slavček" se najtoplejše zahvaljuje vsem, ki so materialno omogočili letošnji koncert 23. oktobra in vsem prijateljem, ki so v tako lepem številu napolnili dvorano sv. Vida do zadnjega kotička. Z velikim veseljem in hvaležnostjo v srcih smo šli med nas tudi vse oddelke, vključivši domačega župnika monsignorja Baznika z njegovimi duhovniki in dr. Miha Kreka.

Presrečni ob tako lepem uspehu se nadalje zahvaljujemo Ameriški Domovini za objavljene vseh naših člankov in Slovenski radijski oddaji, ki je z lepimi pesmimi in dobrimi besedami toplotno pripravila naš koncert.

Posebna zahvala gre še tistim prijateljem, ki so neumorno delali v kuhinji, v točilnici, kot reditelji in prodajalci vstopnic, saj brez njih "Slavčki" ne bi bili mogli tako nemoteno in brez skrbi peti!

Ker ste nam Vi, dragi prijatelji, pokazali kako zelo Vas razveseljuje naše petje, Vam vsi "Slavčki" s pevsodjjo Miodragom Savernikom na čelu obljublamo, da nikdar ne bomo prenehali ljubiti in peti pesem, katero nam je pela naša slovenska mati ob naših zibelkah — četudi razkropljenih po širnem svetu in marsikaterih taboriščih!

Odbor pevskega društva "Slavček."

Rev. Mavsar vmeščen za župnika v Townsenu, Mont.

Townsend, Mont. — Rev. Joseph Mavsar, slovenski rojak, je bil vmeščen za župnika pri cerkvi Sv. Križa. Vmestitev je izvršil msgr. Edward Gilmore, župnik katedrale v Heleni, ob sodelovanju predsednika Carroll College msgr. Hunthausena in generalnega vikarja škofije Helena msgr. Dennis Meade. Navzočih je bilo blizu 50 drugih duhovnikov iz škofije.

Kot iznenađenje novemu župniku je prišel k slovesnemu umeščanju Charles A. Tereček iz Clevelanda.

Župnik č. g. J. Mavsar prosi svoje sorodnike in prijatelje, naj vzamejo na znanje spremembo njegovega naslova. AD

Smrti rojaka v Lorainu

Lorain, O. — Vsi vemo, da je naš končni delež smrti, vendar nas vest o smrti prijatelja ali katkega drugega človeka, ki nam je blizu, globoko pretrese. Tako je zdaj prizadelo mene, ko se je po dolgi bolezni poslovil od tega sveta prijatelj Mihael Uršič.

Umrl je preteklo soboto na svojem domu na 1769 E. 33. St. Pokojnik je bil doma izške Lo. ke na Izanskem, od koder je prišel v Ameriko l. 1903. Dočakal je 83 let. Ves čas je živel v Lorainu. Oženil se je v vdovo Amalijo Tomazič, s katero sta imela dva sinova in hčer. Vsi trije žive v Lorainu in so poročeni. Pokojni Miha je delal v National Tube, dokler ni bil l. 1943 upokojen. Bil je član Društva sv. Alojzija št. 6 ABZ. Zapustil je zeno Amalijo, sina, hčer, vnuke, brata in sestro (v starem kraju) del drugega sorodstva. Pogreb je bil včeraj ob devetih zjutraj, iz cerkve sv. Cirila in Metoda na Kalvarijo. Pogrebno sv. mašo

ČE VERJAMETE AL PA NE

Na željo večjega števila starejših čitateljev lista ponatiskujemo del sestavkov pok. urednika J. Debeveca. — Ured.

Drugi dogodek z Menišije, ki je v zvezi z vojaštvom in ki mi je tudi ostal neizbrisno v spominu, je bila vojaška maša zunaj na prostem. Takrat pa nisem igral vloge nevtralnega opazovalca, ampak sem bil tudi sam eden izmed "črne vojske," ki je prisostvovala takrat sv. daritvi. To je bilo takrat, ko sem bil na vojaških vajah doma in sem pripeljal s seboj ves naš polk, da sem ga razkazal brhkim meniševskim deklicem. Ker nas je bilo kot lista in trave, smo bili drug drugemu v napotje, torej dekleta niso imela nobene prilike, da bi katerega posebno vzela na piko ter si ga postavila v oltarček v svojem srčku. Sicer so se pa naša pametna dekleta ravnala po besedah: danes tukaj, jutri tam, če jim je kateri od armade skušal brencati na uho. Meniševske rožice niso rasle, da bi jih trgale tuje roke, če kaj vem.

Torej zvečer pri "befelu" nam je bilo ukazano, naj se jutri oblečemo kot se spodobi, se osnažimo in okrtamo, da ne bomo kot banda razcapancev (to so bile osebne besede našega narednika Obermarjerja, ki so se mu zdele potrebne, da jih je pritaknil k dnevnemu polkovnemu povelju in ki so nas posebno ganile), da drugi dan ne bo običajne tlake, ampak bomo prisostvovali sv. maši tam za Sračjo vrtačo.

Lep dan je bil in vojaki smo želeli našemu cesarju še dolgo življenje ter primaknili, naj bi praznoval svoj god vsaj vsak drug dan, v njegovo in naše veselje. Naši naprej postavljeni so zmuštrali stotnije po raznih borjačih, kjer je pač imela katera svoje jerperge. Pregledovali in preštevati so nas po vrsti: najprej starejši četovodja, potem poročnik in nazadnje sam gospod stotnik. Zastran lepšega in da se ne bi prevzeli,

in obrede je opravil župnik č. g. Milan Slaje.

Počivaj v miru dragi prijatelj! Pokojnikovi soprogi in družini globoko sožalje!

Louis Balant.

Slovenci v Melbourne v Avstraliji imajo svoj narodni dom

Slovenci v Melbourne so še vedno pod vtisom lepih slavnosti, ki so jih imeli 4. septembra. Ta dan je bila blagoslovitev in otvoritev Slovenskega doma. Slavnosti so se začele ob štirih popoldne. Po angleški in slovenski narodni himni je bila deklaracija za to slavnost napisane pesmi, nakar je Marjan Oppelt v imenu odbora za nakup doma izročil ključke od Slovenskega doma predsedniku Slovenskega kluba Vinku Molanu. Ta je imel na vse bodrilen govor, ob zaključku je pa odklenil vrata na domu ter povabil zbrane rojake na vstop. V notranjosti doma je bil nato izbran program, nakar je p. Bazilij blagoslovil vse prostore.

V domu je bila ta dan tudi razstava slovenskih narodnih predmetov, nato pa prijetna družabna prireditve.

Čigav je avto

Prijatelj ga je vprašal: "Ali je ta avto tvoj?"

Odgovor: "Včasih je. Kadar je opran, je ženin, kadar mora hči ob petih popoldne na čaj, je njen, kadar je na stadionu nogometna tekma ali kaka druga športna prireditve, je sinov. Moj je takrat, kadar ga je treba popraviti."

si nas je vsak nekoliko privoščil, česar si pa nismo posebno jemali k srcu. Potem so zbežali stotnije na cesto, stotniku je purš pomagal na konja in potem smo čakali, da so se postavile v vrsto druge stotnije doli po vasi. Ko so bile stotnije na cesti, se je postavil pred vsak bataljon major, kateremu so prišli stotniki na uho povedat, da je vse v najlepšem redu in da lahko odmarširamo, kadar se bo zljubilo dati pravo besedo gospodu polkovniku. Ta je res prijahal na iskrem konju, za njim pribočnik in za njim polkovni trobentač. Polkovniku so predstavili majorji, ki je vsak povedal najlepše o svojem bataljonu, ki mu je bil izročen v telesno varstvo. Fantje smo zdehali tam na cesti in čakali, kdaj bomo zaslišali presladko besedo "pozor," zatem pa "stopati — stopaj" in kot bi udarilo en tiščoč kladiv po trdi cesti, se bo dvignilo prav toliko nog in premaknila se bo dolga vrsta, po štirje vstrij, kot bi bili vsi eno samo telo. Res smo kmalu zaslišali tam od prve stotnije pričakovani glas, potem od druge, tretje in tako dalje do dvanajste. Zganila se je nepregledna vrsta, težko okovani čevlji so udarili ob kamenito cesto, trobentač prve stotnije je zatrobil: star sudat po cestii gre, cik počbere, dober, je. . . Ko je ta končal, je prijel oni od druge stotnije in tako dalje, kakor je bila iskrena želja gospoda polkovnika. Nad hrabro armado se je dvignil prah, otročaji so letali ob vrstah in nas gledali, kako znajo čvrsto stopiti, ti vojaki korenjaki, ki pravijo, da so vojaki . . .

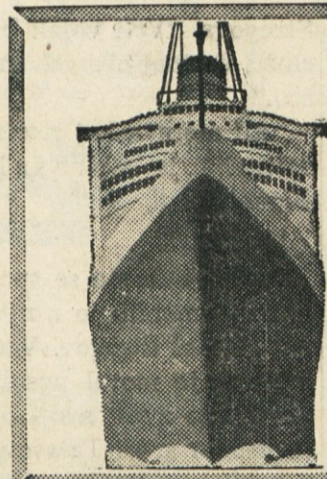
Ni daleč do Sračje vrtače, vrhu katere čepi Krznarjeva ograda. Tam nad Zaprtisko smo krenili na staro pot, ki pelje na Rake in zmešal korak po razdrapani poti med ogradi. Peljali so nas onstran hribočka, kjer je nekakšna dolina, onstran katere za začenja cerkniška gmajna. Razpeljali so nas po pobočju, vrhu katerega je bil postavljen šotor, pod njim pa oltar. Kamor si pogledal, si videl vojaško kapo. Od Cerknice je prišla druga armada, bil je menda 97. polk in malo vstran smo videli na ravnici par topovskih baterij. Dovolili so nam odmor in polegili smo po gmajni. Dan je bil, kot bi ga nalašč za to priliko kdo omil in posušil. Nekak svečan mir je ležal nad dolinico, le tu pa tam je zahrzal vojaški konj, ki je voščil zancu in prijatelju dobro jutro.

Nad dolinico se je dvignil škranec, ki je na vso moč drobil svojo jutranjo pesem, kot bi hotel pomagati k večji svečanosti mašne daritve. Kakor perunika modro nebo je razpele nad nami svoje varstvo, častitljiva Slivnica onstran preseke je bila vsa odeta v praznično zelenje. Tako je bilo človeku, kot bi ležal na dnu potoka ter skozi vodo gledal svet na seboj.

Vse okrog nas so pele kobilice, kot bi se drobni goslački skrili med travo. Niti za trenutek niso prenehali. Nek ptič se je vsedel na grm v Krznarjevi ogradi in začel na vso moč prepevati: "Rožmarin, rožmarin. . ."

In tedaj se je oglasila tromba polkovnega trobentača. V visokem glasu je zapela, kot bi udaril ob srebro . . . stotniki so zavpili "k molitvi" . . . bilo je povzdigovanje. Nismo videli polkovnega duhovnika pod šotorom, ker je bil predaleč od naše stotnije. Toda povelje se je razlilo preko vse sive mase vojakov: k molitvi! Kot bi trenili so se zganila številna telesa in vojaki so poklekneli. Tedaj je na ravnici onstran globeli zagrmel ton in še eden in še eden.

Ne verjamem, da bi se kdaj poprej ali pozneje tako zavedel lepote in tajne mašne daritve, kot takrat, ko je zadnela tromba polkovnega trobentača in so zagrmeli težki topovi. Zdelo se mi je vse to skupaj kot glas velikonočnih zvoncev, vesela procesija skozi prvo pomlad . . .

PREŽIVITE BOŽIČ V JUGOSLAVIJI

... s Cunard veleladjami
do Cherbourga!

• **Potovanja** — Tri petdnevna potovanja v Evropo ta december na Queen Elizabeth in Queen Mary* vam omogočijo dohod v Jugoslavijo za Božič k prijateljem in sorodnikom! Priročne zveze nudijo tudi priliko, da spotoma obiščete Pariz.

• **Zabave** — Prijatelji na ladji in kratak čas, odlična hrana (vključivi vaša priljubljena jugoslovanska jedila), brezhibna postrežba ... dovoljenje za dosti proste priljage!

• **Prihranek** — Znižane seziske cene in 10% popusta za obratno vožnjo nudi do 18% prihranka. (Znižane vožnje vzhodno do 14. aprila; zahodno od nov. 1 — junija 1.) Vožnja do Cherbourga, povratna vozovnica: Turistični razred od \$362; kabinski razred od \$476; prvi razred od \$763. Francoska pristanišča taksa ekstra.

*Queen Elizabeth, 1. in 16. decembra; Queen Mary, 10. decembra.

ŽELEZNIŠKA VOZINA IZ PARIZA

	čas	I. razred	II. razred
Beograd	24½ ur	\$40.75	\$26.70
Zagreb	20 ur	\$35.60	\$23.25
Ljubljana	19 ur	\$33.60	\$21.85

Dobite Vaše drage v Ameriko!

Preputite Cunardovi priročni, zanesljivi predplačni službi, da uredi vse podrobnosti odhoda, prihoda in potovanja. Znižane cene za bona fide emigrante na vseh potovanjih na zapad, razen od 1. julija do 14. oktobra.

CUNARD

Obiščite Vašega lokalnega potniškega agenta za ureditev potovanja prav do Vašega cilja!

I. Ch. Reynaud:

Čudež! Čudež!

SODOBNI ROMAN

Peter Monbrej je s temi besedami izdal, česa je, manjkalo njegovemu brezverskemu nazoru: razmišljanja. Po zgledu drugih brezverskih znanstvenikov se je enostavno proglasil za brezverca, ne da bi žrtvoval vsaj nekaj časa resnemu razmišljanju o veri in neveri. V neveri ga je utrjevala nagnjenost k življenjskim nasladam, ki jih vera obsoja in prepoveduje. Poleg vsega tega pa se mu je zdelo, da je vera za učenjaka nekaj poniževalnega. Kako bi mogel stati znanstvenik, književnik v vrsti neukih ženic?

Monbrej je bil nadarjen književnik. Sreča mu je bila izredno naklonjena. V 25. letu starosti je bil že slaven in bogat. V 30. letu pa se je poleg tega bogato oženil. Sedaj je bil star 50 let, telesno in duševno čil in zdrav, član Francoske Akademije, poveljnik Častne Legije, znamenit romanopisec. V družinskem življenju je bil zadovoljen. Le včasih mu je zagrenila žena s svojo pretiranostjo in nestrpnostjo kako urico. Obsut je bil z vsemi zemeljskimi dobrinami. Vse to je vzbujalo v njem napuh, ki se je upiral temu, da bi se z razumom in voljo oklenil vere v večnega Sodnika in Zapovednika.

Takšen je bil Monbrej. Napuhnjene materialist, brezverec. Toda kaj se je dogajalo včasih v njegovi duši? Vzemirale so jo misli o tem, kaj je onstran groba. Zadržal jih je, dušil, podil, toda niso se dale zbežati. V vojski, na fronti, ki se smrt kosila okrog njega in ji je večkrat zrl v oči, mu je često postajalo tesno pri srcu. Misel na Boga, na neumrlo dušo in na druge verske stvari, ki je slišal o njih v otroških letih, se mu je z neodolljivo silo zaježala v dušo in često se je dogodilo, da je šepetal molitvice, ki se jih je bil naučil od matere.

Toda ljudje, ki so malo preveč vdani zemeljskim dobrinam, se hitro otrasejo misli na smrt. Tako je storil tudi Monbrej. Po končani vojni se je še bolj vdal uživanju. Brezbrizno je srkal sladkosti življenja. In misel na smrt? Ali ga ni spremljala? On je dejal, da ne. Vendar pa se je izogibal vsega, kar bi ga spominjalo na smrt. Na pogrebe ni hodil. Bolnic in bolnikov se je izogibal. Vasi ni maral, ker tam ni mogel zatistati očesa, da ne bi videl pokopanih mrtvaških zvonov. V Parizu se je zatekel, da bi med človeka in njegovo končno usodo vrnil čim več zabave, ki prikriva smrt na vse mogoče načine.

Kako je postal slaven pisatelj? Po svojih romanih, ki so prijali okusu užitekajnih meščanskih krogov. Le dve knjigi, ki sta mu pripomogli, da je postal član Francoske Akademije, sta bili večje vrednosti, a ravno ti dve knjigi so sprejeli njegovi čitateljski krogi zelo hladno.

— Na kaj misliš? — se je oglasila gospa Monbrej, ki je videla, da se je mož zamislil.

— O, na nič! — je stresel

Monbrej z glavo, kakor da bi se zdrnil. Čez čas se je obrnil k Marizi in je šaljivo rekel:

— Mariza, želel bi, da bi te včasih videl v kakem drugem društvu, a ne vedno le v družbi tega Freda; kajti, če se bom kdaj baval v vzgojo tvojega duha, se ne bom mogel boriti —

— Proti čemu? — ga je prekinila deklica. — Proti njegovemu vplivu?

— Da!

Mariza se je zasmejala.

— Obljubim ti, da boš pri meni vedno ti zmagalec. Fred ti vendar niti do kolen ne seže.

Monbrej je prožil Marizi roko in je napol šaljivo, napol resno odgovoril:

— Hvala, ljubi otrok, za častno priznanje. Potrudil se bom, da ne boš doživela razočaranja. Za hip je utihnil, nato pa resno nadaljeval:

— Mariza, misliš, da boš našla v tej vrsti mladičev, kakor je Fred, sebi moža?

Mariza mu je odkrito pogledala v oči.

— Kar se tega tiče, bodi miren. Sicer pa sploh ne mislim na poroko. Dokler bom imela tebe in mam, ne rabim moža.

Sedaj se je tudi mati vmešala v pogovor. Pripomnila je:

— O, dobro vemo, da ti misliš samo na zabave. Zakon je zate še prerena stvar. A pomisli, da nisi več otrok! Dvajset let si stara. Koliko je takih, ki so v tvojih letih že matere ... Toda nikar me ne razumi napačno! Ne misli, da govorim zato, da bi se čimprej omožila in zapustila dom. Saj veš, da te ljubim. Toda gre za tvojo bodočnost.

— Naj gre za karkoli, ljuba mama — je odvrnila deklica — a jaz hočem ostati pri vas ... vsaj za zdaj.

Oče jo je smehljalje se pogledal:

— Mislim, da nočeš trditi, da si ti noben izmed mladeničev, ki se sučejo okrog tebe, ni vsaj nekoliko vtihotapil v srce?

Mariza je vzdrltela. Obraz ji je zalila rdečica. A kmalu se je zbrala in prostodušno odvrnila:

— Ne vem prav ... Morda eden ... Lucijan.

— Lucijan? — se je začudil oče. — Ravnatelj založniške družbe? Ne poznam ga dobro, toda na prvi pogled je prikupljiv fant, vreden resnih občutkov. A kako, da nisi na jasnem s svojimi občutki nasproti njemu?

— Ne vem, če bom mogla povedati — je vzdrltela Mariza.

— Ko sem v njegovi družbi, sem čisto zmešana. Razburi pa me že vsaka misel nanj, a mislim, da to še ni ljubezen. Jaz sem si zamišljala ljubezen kot nekaj velikega, sijajnega, kar nepremagljivo osvoji človeka, tako da nima časa za oklevanje. Zamišljala sem si jo ko neugasljiv plamen, ko rajsko melodijo ...

Gospa Monbrej je začudeno strmela v hčerko.

— Glej! Glej! — je vzkliknila.

— Misliš sem, da današnja dekleta niso niti najmanj romantična. In kaj slišim?

Vetrinjska tragedija

Cleveland, O. — Pred kratkim je izšla dokumentarna knjiga "Vetrinjska tragedija", ki jo je izdala Zveza Slovenskih Protikomunističnih Borcev v spomin vseh onih domobrancev, četnikov, legijonarjev in civilistov, ki so jih takozvani "zavezniki", Angleži, pred 15 leti podlo in zahrbtno predali v smrt pod strele Titovih komunističnih krvnikov.

Poleg kronološko urejenega opisa dogodkov onih temnih vetrinjskih dni vsebuje knjiga tudi pričevanja nekaterih domobrancev, ki so po milosti božji preživeli apokaliptične grozote partizanskih taborišč in masovnih grobov.

Knjigo je sedaj mogoče kupiti ali naročiti pri sledečih posameznikih:

U.S.A. — Cleveland, Ohio:

Rado Menart, 6218 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio

Danilo Kranjc, 6210 Schade, Cleveland 3, Ohio

Branko Pogačnik, 6628 Bliss, Cleveland 3, Ohio

Marijan Strancar, 1135 E. 66 St., Cleveland 3, Ohio

Lojze Bajc, 1294 E. 167 St., Cleveland 10, Ohio

Marijan Jakopič, 29424 Armadale, Wickliffe, Ohio

Jože Lekan, 1113 E. 66 St., Cleveland 3, Ohio

Biwabik, Minnesota: Andrej Percič, Box 551, 311 - 6th St.

Milwaukee, Wisconsin: Karel Kveder, 812 W. Eden Pl., Milwaukee 21, Wis.

KANADA — Toronto, Ontario:

Stane Pleško, 102 Wesley St., Toronto 18, Ont.

Guelph, Ont.: Viktor Dolšek, 206 Grove St., Guelph, Ont.

Hamilton, Ont.: Ivan Palčić, 71 Tragina Ave., N. Hamilton, Ont.

St. Catharines, Ont.: Cvetko Slak, P.O. Vergil, Ont.

Montreal, Quebec: Ivan Rupnik, 3225 Haig Ave., Montreal, Que.

Noranda, Quebec: Viktor Vrečar, 73 "C" Ave., Noranda, Que.

PREKOMORSKE DEŽELE:

Anglija: Stane Pevec, Crowbury, Watton at Stone, Hertford, England

Argentina: Franc Logar, D. Millan 179, Tapiales, FCNGB, Prov. Buenos Aires, Argentina

Ivan Korošec, Calle 1. No. 510, Berazategui, FNGM, Prov. Buenos Aires

Avstrija: Pakar Štefan, Villacher Str. B. 8-10, Spittal/Drau, Kaernten, Oesterreich

Francija: Ciril Guštin, 25 Rue du Porte Diner, Creteil-Seine, France

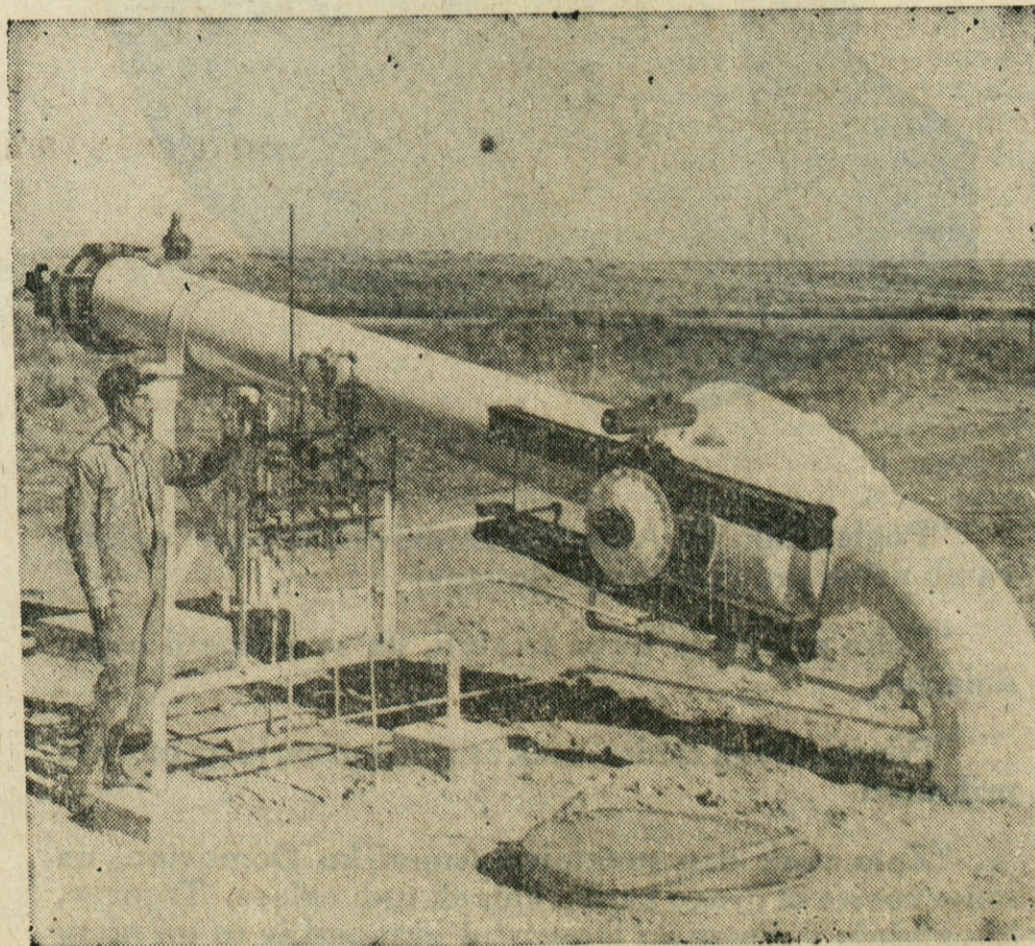
Avstralija: Franc Erpič, Thiess Village, Via Cambramara, N.S.W., Australia

Nemčija: Janez Toplišček, Buelow Strasse, Hagen-Westfalen, W. Germany

Knjiga kupljena pri zgoraj omenjenih poedincih stane \$2.00 v U.S.A. in Kanadi, \$1.00 (oz. enakovrednost v dotični valuti) v vseh prekomorskih deželah.

Po pošti je mogoče naročiti knjigo samo pri: Jože Lekan, 1113 E. 66 St., Cleveland 3, Ohio. V tem slučaju je cena posamezne knjige \$2.25 za U.S.A. in Kanado, ter \$1.25 za prekomorske dežele (poština vključena).

Glavni odbor ZSPB

TOP? — Naprava na sliki je podobna topu in v resnici strelja posebne neoprenske krogle po cevovodih za plin, da jih očisti za nemoten tok plina. Naprava stoji v bližini Mocane, Okla.

Kongo — dežela, razmere in ljudje

Republika Kongo leži sredi afriškega kontinenta. Njeno ozemlje meri 905,000 kvadratnih milj. Nova država, ki vzbuja toliko svetovne pozornosti s svojimi začetnimi težavami samostojnega državnega življenja, je torej 4. 2-krat toliko kot Francija.

Dobro petino je plodne, orne zemlje, 1.7 odstotkov pa je travnikov in pašnikov. Torej je 22.7 odstotkov vse zemlje v Kongu kultivirane, obdelane več ali manj. To pomeni, da imajo tam 131.8 milijonov akrov zemlje, ki so primorne za kmetijsko pridelovanje. Od ostale površine je 41.4 odstotkov gozdov, 35.7 odstotkov pa je ali neplodna ali nedostopna zemlja.

Kongo leži na ekvatorju. Reka Kongo je glavna vodna žila in z malimi izjemami je vse drugo vodovje v tej deželi mreža dotokov v Kongo. Osrednja planjava porečne nizine reke Kongo leži povprečno 1,300 čevljev visoko in pada v pobočjih proti jugozapadu. Vse to je v glavnem sam tropični gozd. Severni del Kongovega porečja je višja planota nepreglednih prerij, pokrajina same visoke trave brez drevja, naseljen ali kaj drugega, južni del pa ima številne griče in hribe, globoke doline in reke s brzicami in slapovi. Tu so med prerijami pasovi gozdov, zlasti ob rekah.

Ekvatorialno področje ima temperaturo od 60 do 95 stopinj Farenheita. Tam je neprestano deževje, kakih 230 dni v letu. Ob obeh straneh ekvatorja leže najprej široki pasovi tropičnih gozdov. Ti se redčijo proti severu in jugu in počasi prehajajo v pašnike, oziroma travnate prerije. Čim bolj se ozemlje odmika od ekvatorja, tem bolj mu grozi suša, ki traja od treh do sedmih mesecev. Pred nastopom pospravi žetev. Riž, kava, čaj, gumi in še nekatere tropične bilke je mogoče saditi in sejati, pa tudi pobirati preko celega leta v vsakem vremenu.

Zemlja je na splošno revna, malo rodovitna. Preobširno iskavanje gozda, prehuda popašnja in odplavljanje rodovitne vr-

hne plasti so težave, ki so se že na široko razpasle tudi po še malo kulturni pokrajini. V mnogih področjih pa so najhujša nadloga — mravljišča. Ta so posem od petnajst čevljev visoka in po dvajset do trideset čevljev široka in tako gosta, da pokrivajo često po 30 odstotkov površine pokrajine.

V Kongu živi 14 milijonov Afrikancev. To so rodovi: Bantus, Niloti, Sudanci, Hamiti, Negri in Pigmejci. Med njimi je bilo kakih 140,000 Evropecev. Okoli osemdeset odstotkov Afrikancev živi v grmovju, v goščavi. Tam imajo razpostavljene svoje vasi koč in žive po pravih plemenskih in družinskih poglavarstvih. Skoraj vsi se na nek način bavijo in žive od poljedelstva. Vsak človek ima povprečno okoli devet akrov zemlje za pridelovanje. Toda ljudstvo je še pol nomadsko. Ko jim zemlja ne daje več, spravijo svoje stvari in črede in gredo drugam. So seveda že tudi ustaljene kmetijske pokrajine. Tam zemlja ostane last ali plemena, ali nekake zadrage, ali sirše družine. Vsaka plemena ima svoje navade in izročila glede dodelitve zemlje poedinim obdelovalcem, ki morajo z zemljo sprejeti tudi obveznosti napram skupnosti. Belgijska uprava je pospeševala razdelitev zemlje med posamezne družine kmetovalcev. Dodeljevali so po kakih 22 akrov družini.

Nasprotno so evropski lastniki velikih plantaž nakopičili v svojo last po 1,200 do 1,500, pa tudi po več tisoč akrov zemlje in jo izkoriščali za svoje industrijsko kmetovanje. Belgijska vladna uprava, ki je to trpela in celo pospeševala, si je prav s tem nakopala najhujše sovraštvo domačinov. Belgija je vladala v Kongu od leta 1908. Ko je deželo prevzela, je bilo tam še najprimitivnejše kmetovanje in pridelovanje zlasti bombaža, kave, čaja, kakava, kavčuga in drugih industrijskih semen in biljk. Oni so tudi zelo povežali živinorejo za mlekarstvo in meso. Evropeci so gradili prometne zveze, ceste in železnice ter izvedli nekaj namakalnih in izsuševalnih del. Obdelovanje zemlje s stroji ni napredovalo, ker je bilo vedno neskončno mnogo cenene delovne sile na razpolago.

Kljub zelo primitivnemu kmetijstvu so poljedelski pridelki glavno izvozno blago Konga. V letu 1956 so izvozili pridelkov za 172 milijonov dolarjev, v letu 1957 za 178 milijonov dolarjev. Glavni izvozni predmeti so kava, bombaž, palmova olja, gumi. Dežela Katanga, ki je sedaj znana svetovni javnosti, ker noče v centralistično upravo države, je bogata na rudninah. S svojimi rudnimi bogastvi je ta provinca postala daleč najbogatejši del dežele, predno je postala država.

Če se količjak pametno uredi politične razmere in ustali vlada, ki bo znala poiskati strokovno osobe, ki ga zaenkrat Kongu nima, bo to država, ki bo lepo napredovala in se razvijala v blagostanje svojih ljudi. Vseka ko bo to zelo pomembna afriška država.

— Gloversville, N. Y. ima okoli 200 podjetij za izdelovanje rokavic (gloves).

Moderni električni sušilci perila ne delajo napotja!

Gospodinje vedo izkušnje, da je v zimskih vlažnih dneh sušenje perila kaj nerodna zadeva, posebno če za sušenje nimajo primerne prostora. Obešanje perila in sušenje po starem je v sedanjih razmerah, ko so na razpolago moderni sušilniki res nepotrebno. Gospodinje so že tako preveč zaposlene in je prav da si pomagajo, da si pranje in sušenje olajšajo.

Illuminating Co. v Clevelandu priporoča vsem gospodinjam, ki si žele nabaviti električni sušilnik za perilo, naj si izberejo onega na 240 voltov, ker suši hitreje od onega na 120 voltov.

Družbini strokovnjaki priporočajo prav tako, da moramo paziti na to, da ne bo stal sušilnik v sobi, če ni urejen na zgoščevanje vlage s pomočjo vode ali mrzlega zraka. Gledati moramo tudi zmeraj na to, da je sušilnik v redu in čist.

Moški dobijo delo

Oskrbnik

Starejši zakonski par, pripraven za delo okrog posloplja, dobi v zameno stanovanje v poslopju. Kličite YE 2-4967. (218)

Ženske dobijo delo

Gospodinja

Išče se dekle ali ženska srednje starosti za gospodinjstvo. Svojo sobo. Mora govoriti angleško. Kličite po 6. uri WY 1-6554. (218)

MALI OGLASI

Sobe se odda

4 sobe se oddajo. Najemnina \$35 mesečno. Vprašajte na 1334 E. 55 St., severno od St. Clair Ave. (X)

Stanovanje se odda

Lepo stanovanje se odda na 1281 1-2 E. 55 St. 6 sob s kopalnico, furnez na plin. Kličite EN 1-9808 ali UT 1-0966. (218)

Odda se

Enodružinska hiša nanovo dekorirana, v bližini Sv. Vida za oddati. Kličite EN 1-8679. —(216)

Zastoj stanovanje

v 4-sobni hiši, mala plača, starejšemu paru v pokoju, brez otrok, v zameno za čiščenje malega urada in čuvaja. Kličite MU 1-4787 ali po 4:30 uri MU 1-3877. (W)

Mrs. M. V. iz Svoboda Ave., Clev., O., piše: Poslite mi še eno steklenico LOVIAN CAPSULES. Prva steklenica, ki sem jo sedaj potrošila, mi je čudovito pomagala! Umirila je moje živce, olajšala moj revmatizem in se sedaj počutim prav srečna. Vsem in vsakemu priporočam LOVIAN CAPSULES.

LOVIAN CAPSULES
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd., Cleveland 10, O.
Razpošiljamo vsepovsod!
25 za \$1.95, 50 za \$3.69, 100 za \$6.49

Stanovanje se odda

Stiri neopremljene sobe, vroča voda, plinski furnez na 1415 E. 51 St. Kličite EX 1-9668. —(218)

Hiša v najem

Odda se enodružinska hiša, 5 sob. Vpraša se na 1014 E. 74 St. (213)

Sobe se odda

5 sob in kopalnica, spodaj, se odda na 1069 E. 72 St. Kličite RE 1-7051. (218)

Soba se odda

Spalna soba se odda moškemu. Oglasite se na 15634 Holmes Ave. stranski vhod.

POZOR!

Ali katerega zanima majhna farma 1½ milje od mesta, s stolom za sadje in zelenjavo za dohodek? 3-sobna hiša, polna klet, hlev, dvojna garaža, kokošnjak, 250 čevljev, na glavni cesti, 33 akrov dobre zemlje. Cenjeno za prodajo. Vse to za samo \$13,900. Če vas res zanima, kličite, pišite ali se oglašite.

F. R. ARCHIBALD REALTY
HO 6-3908
585 Sherman St. Geneva, Ohio
EDDIE SEZON, prodajalec (218)

JULES VERNE:

CARSKI SEL

(Mihael Strogov)

POVEST

Kmalu so zabučale trobente in naznanile začetek zabave.

"Plesalke!" je dejal Alcide Jolivet Harryu Blountu. "Proti vsem običajem bodo ti divjaki uprizorili ples pred igrokazom."

Mihaelu Strogovu je bilo ukazano, naj gleda! Zato je gledal.

Oblak plesalk se je vsul na prostor, namenjen za predstave. "Dutara", t. j. mandolina z dolgim vratom in dvema po četrticah ubranima strunama iz svile, "kobiz", t. j. nekaj na sprednji strani odprt violončelo s strunami iz konjske žime, "čibizga", t. j. dolga piščalka iz trstike, trobente, bobni, tamtami in druga tatarska godala so se zlivala z goltniškim glasovi pevcev v čudno soglasje. Vmes se je tu in tam oglasil tudi nekaj koncert v zraku, ki ga je proizvajalo kakih dvanajst papirnatih zmajev. Na njih so bile namreč napete strune, ki so zazvenele, kadar je čeznje potegnil veter. Ples se je začel.

Vse plesalke so bile svobodne Perzijanke, ki so si prostovoljno izbrale svoj poklic. Prej so nastopale pri dvornih slavnostih v Teheranu. Ko pa je prišla na prestol sedaj vladajoča rodovina, so jih pregnali iz dežele. Zato so morale iskati svoje sreče drugod. Bile so v bogato opremljeni narodni noši. V ušesih so imele majhne zlate trikotnike z dolgimi obeski, okrog vratu svetle srebrne obroče, na rokah in nogah zapetnice z dvojno vrsto draguljev, na koncu dolgih kit pa z biseri, turkizi in agati okrašene obeske. Na pasovih so se jim svetile zaponke, podobne velikemu križu kakega evropskega reda.

Plesalke so dražestno izvajale različne plese, zdaj posamič, zdaj zopet v skupinah. Pri tem so si od časa do časa razkrile obraze zagrinjale s tenkim pajčolanom. Njih svetle oči so se skrivale za oblakom tenčice, kakor se zvezdnato nebo skriva za lahno meglo. Nekatere izmed njih so bile opasane z usnjatim in z biseri posejanim jermenom, na katerem je visela trioglata torbica iz zlate pletenine. V teh torbicah so imele spravljene ozke in dolge trakove iz škrlataste svile z uvezenimi izreki iz korana.

Od časa do časa so iz njih potegnile te trakove in jih v krogu razpele med seboj. Druge plesalke so jih po smislu izrekov izpodlezovale, preskakovale ali pred njim padale na tla.

Alcidu Jolivetu se je najbolj

čudno zdelo to, da Perzijanke niso plesale divje, ampak zelo umerjeno. Plesalkam je manjkalo ognja. Z izvajanjem svojih plesov so bolj spominjale na mirne in spodobne indijske, kakor pa na strastne egiptovske plesalke.

Ko je bil končan prvi del zabave, se je zaslislal resen glas, ki je dejal:

"Le dobro se naglej!"

Tatar, ki je ponovil emirjeve besede, je bil visok mož in je izvrševal smrtno obsodbo kana Feofarja. Postavil se je bil za Mihaela Strogova in je držal v roki dolgo, krivo sabljo-damaščanko, kakršne izdelujejo sloveči kovači iz Karšija ali Hissarja.

Poleg njega so stražniki postavili posodo žarečega oglja. Od časa do časa so v posodo vsipali nekakšne zmesi kadila in jantarja, da se je iz nje vzdigovala lahna, dišeča meglica.

Neposredno za Perzijankami je nastopila druga skupina plesalk, ki jih je Mihael Strogov takoj spoznal.

Tudi oba poročevalca sta jih morala že videti, kajti Harry Blount je dejal svojemu tovarišu:

"To so ciganke iz Nižnjega Novgoroda."

"Da!" je odgovoril Alcide Jolivet. "Mislim pa, da več zaslužijo kot vohunke nego kot plesalke."

Alcide Jolivet je imel prav, saj vemo, da so bile te ciganke emirjeve vohunke.

Prva med njimi je bila Sangara v nekoliko čudni in slikoviti, toda krasni obleki, v kateri je bila videti še lepša.

Sama ni plesala, ampak se je kot kraljica postavila v sredo svojih plesalk. Njih čudne kretanje so posnemale plese, kakršni so v navadah po deželah, po katerih potujejo cigani, po Češkem, Egiptu, Italiji in Španskem. Svoj ples so spremljale z živketajočimi cimbalami in s hreščecimi baskiškimi bobni, na katere so udarjale s svojimi prsti.

Tudi Sangara je imela tak boben in je z njim bodrila plesalke, podobne tolpi pravih koribantov (svečeniki boginje Cibe- le).

Nastopil je komaj petnajstleten cigan z dutaro, ki je z nohti udarjal po njenih strunah in začel peti zelo čudno ubrano pesem. Poleg njega se je usedla neka plesalka in ga mirno poslušala. Ko pa je mladi pevec začel ponavljati pripevek, je skočila pokonci in se zavrtela okoli njega. Med plesom je udarjala na boben in tako ropotala s kraguljčki, da ga je bilo komaj slišati.

Ko je cigan odpel zadnjo kitico, so ga plesalke potegnile v sredo in ga zamotale v nerazvozljen ples.

V tem trenutku so emir, njegovi zavezniki in njihovi častniki vseh činov usipali mednje točo zlata. Z živketanjem zlatnikov, ki so udarjali ob cimbele plesalk, so se mešali zadnji glasovi dutar in tamburinov.

"Denar trosijo kakor roparji!" je pošepetal Alcide Jolivet svojemu tovarišu na uho.

Zlato, ki so ga metali med cigane, je bilo v resnici ugrabljeno, zakaj med tomanj in tatarskimi cekini so bili videti tudi moskovski zlati rublji.

Za trenutek je vse utihnilo. Feofarjev rabelj je položil Mihaelu Strogovu roko na ramo in

ponovil besede, ki so se glasile še bolj grozeče:

"Le dobro se naglej!"

To pot je Alcide Jolivet opazil, da rabelj ni imel več gole sablje v roki.

Medtem je sonce zašlo in obzorje se je začelo zagrinjati v polmrak. Skupine ceder in borov so postajale vedno temnejše in voda reke Toma je izginjala v megli. Tudi ravnina nad mestom se je kmalu zavila v temo.

Na zabavišče je pridrevilo več sto suznjev s prižganimi plamenicami. Pod vodstvom Sangare so se pred emirjevim prestolom pojavile zopet ciganke s Perzijankami vred in ga skušale zabavati z novimi plesi najrazličnejših načinov. Godala tatarskega zbora in goltniški glasovi pevcev, ki so jih spremljali, so se zlili v še bolj divje soglasje. Zmaji, ki so jih bili potegnili na tla, so se dvignili znova s celim ozvezdjem raznobarnih svetiljk. Njih plunke so zvenele močneje pri tej zračni razsvetljavi. Nato se je plesalkam pridružil oddelek tatarskih konjenikov. Njihov ples je postal vedno bolj divji. Sledila mu je igra pešcev, ki je na gledalce napravila mogočen vtis.

Vojaki, oboroženi z golimi sabljami in dolgimi pištolami, so plesali, skakali in strejali venomer. S pokanjem njihovih pištol se je mešalo ropotanje bobnov, hreščanje tamburinov in škripanje dutar. Ker so imeli po kitajski navadi pištole nabite s smodnikom, ki je zaradi neke kovinske primesi izgoroval v različnih barvah, so sipale v zrak dolge rdeče, zelene in modre žarke, tako da so se skupine plesalcev premikale sredi umetnega ognja. Ta igra je spominjala na cibistiko starih narodov, t. j. nekaj vojaški ples, pri katerem so se plesalci sukali med samimi konicami mečev in bodal. Mogoče je, da se je ta ples ohranil še pri narodih srednje Azije. Toda tatarska cibistika je bila mnogo bolj čudovita zaradi mnogobarvnega ognja, ki

je švigal nad glavami plesalcev in jih obsipaval z žarečimi iskrami.

Četudi je Alcide Jolivet gotovo videl že mnogo podobnih in zaradi novodobne gledališke tehnike še vse bolj učinkovitih predstav, je vendar nehote pri-

kimal z glavo, kakor bi hotel reči: "Dobro, izvrstno!"

Kakor na povelje je umetni oženj hipoma ugasnil in ples prenehal. Plesalke so izginile, zabava je bila končana. Ravni- no, ki je bila nekaj trenutkov poprej tako rekoč še vsa v pla-

menu, so razsvetljevale samo še goreče plamenice.

Na emirjevo znamenje so pri- peljali predenj Mihaela Strogova.

"Blount," je dejal Alcide Jolivet svojemu tovarišu, "ali hočete gledati tudi ta prizor do konca?"

"Nikakor ne," je odgovoril Harry Blount.

"Bralci Daily-Telegrapha, upam, ne žele podrobnosti o usmrtitvi po tatarskem načinu."

"Ne bolj kot Vaša sestrčna."

"Ubogi dečko!" je dostavil Alcide Jolivet in pogledal Mihaela

Strogova. "Vrli vojak bi bil za- služil častnejšo smrt na boji- šču."

"Ali moreva kaj storiti, da ga rešiva?" je vprašal Harry Blount.

"Ničesar!"

Dopisovalca sta se spominjala, kako plemenito je z njima ravnal Mihael Strogov. Vedela sta, kaj vse je moral prebiti, samo da ostane zvest svoji dolžnosti. In vendar sredi Tatarov, ki niso poznali usmiljenja, nista mogla ničesar storiti zanj!

(Dalje prihodnjik)

EUROPA TRAVEL SERVICE

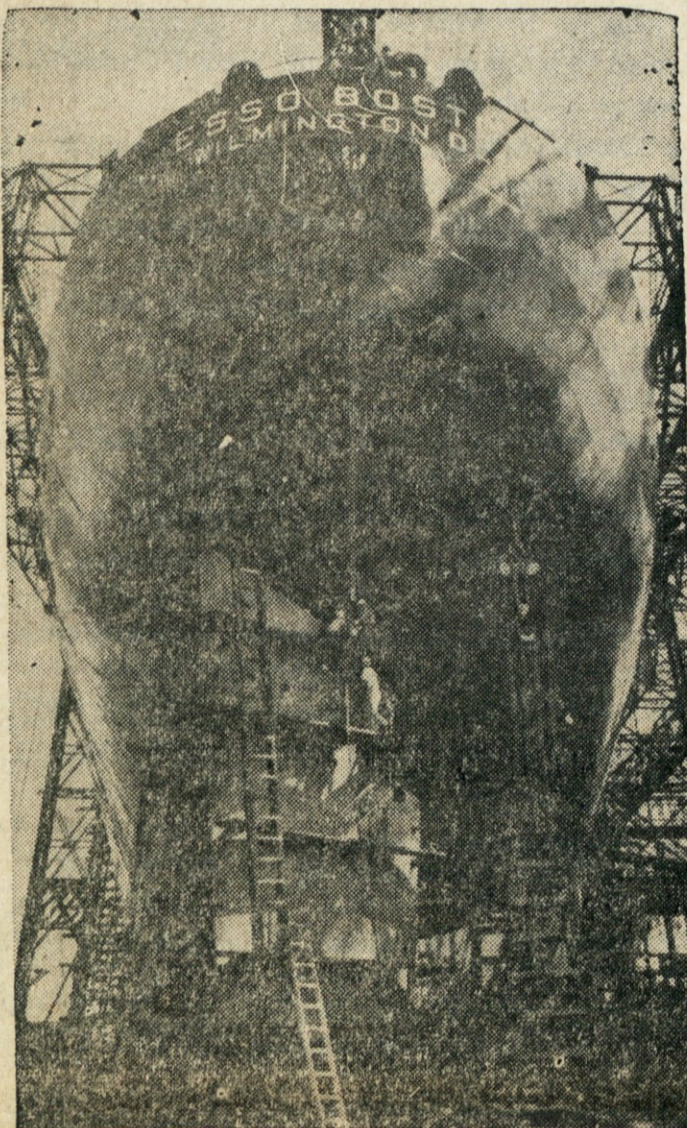
POTNIŠKA PISARNA

759 E. 185 Street

Cleveland 19, Ohio

Preskrbimo vse potrebno za pot preko morja in obiske iz domovine; pošiljamo denar in pakete v Jugoslavijo in v vse druge države Evrope.

JEROME A. BRENTAR Tel. št. pisarne IV 6-3774
Tel. št. doma EV 1-4985

VELIKANSKO KRMILLO — Na sliki vidimo delavce, ko pritrjujejo 85.000 funtov težko krmilo na novo petrolejsko ladjo "Esso Boston" v Newport News, Va. Nova ladja je dolga 740 čevljev in bo sprejela vase do 17 in pol milijona galonov olja.

Potovanja in darila

Ako želite udobne prostore za potovanje na ladji ali jet- letalu za skupine v maju in juniju, se prijavite čim prej, da Vam rezerviramo prostor.

Da boste razveselili svoje v domovini za božične praz- nike, je sedaj čas, da jim pošljete finančna sredstva. Mi po- šiljamo denar v Jugoslavijo preko Narodne banke, ki iz- plača za vsak dolar 600 dinarjev.

Za vse podrobnosti in pojasnila se zgledite v uradu:

STEVE F. PIRNAT CO.

6516 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HF. 1-3500

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd.

Pokličite podnevi ali ponoči

HEnderson 1-2088

KEnmore 1-6300

Moderno podjetje — Zmerne cene

Za
vaš
pomembni
dan!

Drage neveste!

Ena pomebnih predpriprav za najlepši dogodek življenja, je izbira poročnih vabil.

Oglasite se pri nas in oglejte si najnovejše, pravkar dospele vzorce vabil, naznanil, papirnatih prtičkov, kozarčnih podstavkov, vžigalic, na ka- terih je natisnato Vaše in njegovo ime.

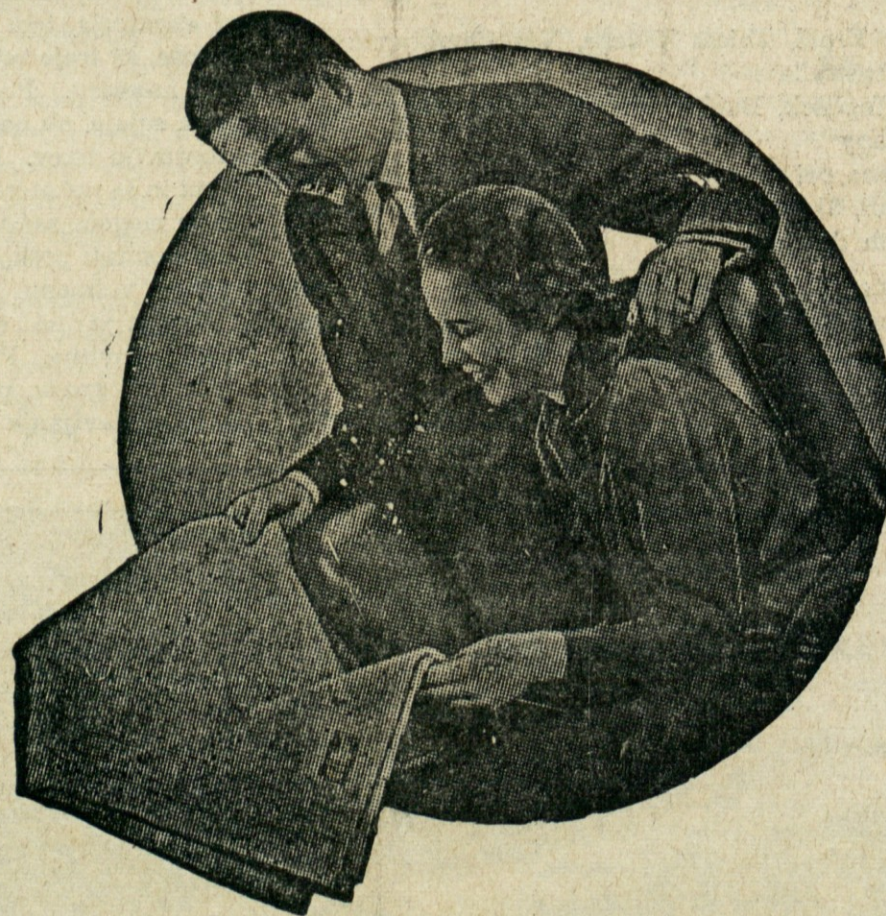
Ogled je popolnoma neobvezen!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 1-0628

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trgovcev, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

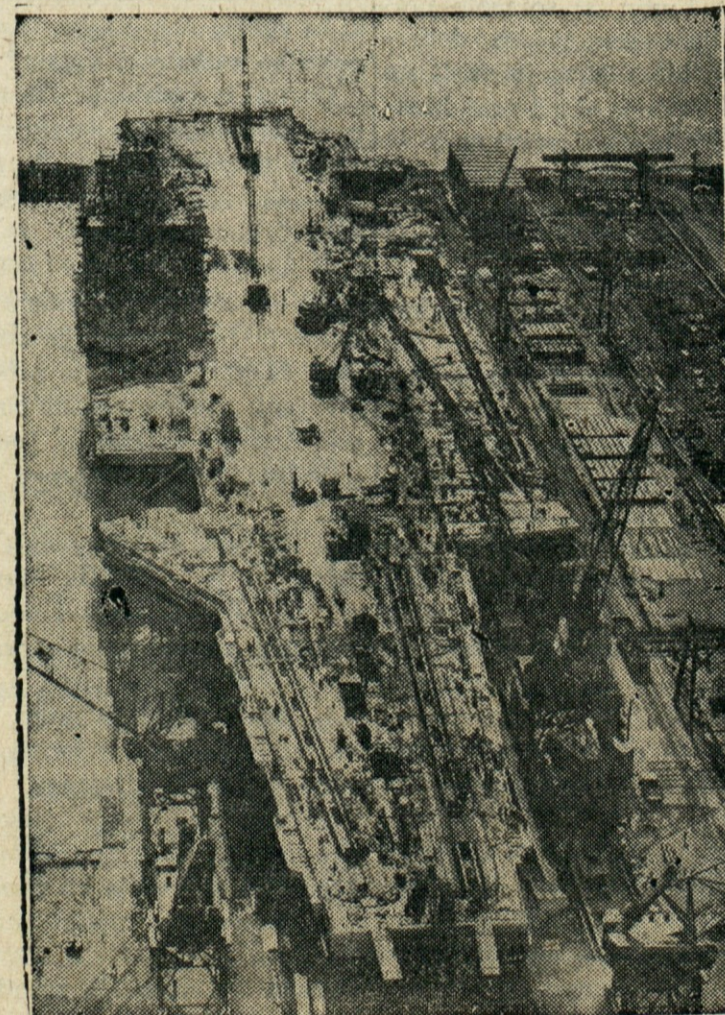
PITTSBURGH, PA.

BUSINESS SERVICE

J & L TV SERVICE — (Servicing Elizabeth - McKeesport - Glassport Areas). Fast Repairs on Television or Radio - Open 10 a.m. to 9 p.m. - Authorized Dealer for Motorola - TV - Stereo-Hi-Fi — See our large selections of TV's & Stereo's. — 118 3rd Street, Elizabeth, Pa.
Call DUpont 4-7310. (216)

CRAIGHEAD TELEVISION SERVICE

We Go Anywhere
Authorized Dealer - Admiral - Hoffman - Sales Service - We service all models in TV - Hi-Fi - Radios - Tape recorders and sound systems - We back up our guarantees - Reasonably priced.
104 - 2nd Ave. DuPont 4-6900

NAJVEČJA LADJA SVETA! — Na sliki vidimo atomsko letalonosilko Enterprise, ki jo gradijo v Newport News, Va. To je prva ladja te vrste in največja ladja na svetu. Atomska reaktorja za njo so zgradili v Idaho Falls, Idaho.